

IN MEMORIAM PROF. DR. SC. ANTE FRANIĆ

(VRGORAC, 24. TRAVNJA 1931. – ZADAR, 25. SIJEČNJA 2016.)

Prethodnih petnaestak godina ovaj svijet napustili su dugogodišnji ugledni profesori slavne zadarske kroatistike: akademik Franjo Švelec (Koškovec kraj Varaždina, 17. VIII. 1916. – Zadar, 26. XII. 2001.), Zlatan Jakšić (Selca na otoku Braču, 9. siječnja 1924. – Zadar, 17. ožujka 2007.), akademik Nikica Kolumbić (Zagreb, 6. listopada 1930. – Zadar, 1. ožujka 2009.), akademik Dalibor Brozović (Sarajevo, 28. srpnja 1927. – Zagreb, 19. lipnja 2009.), Nevenka Košutić Brozović (Zagreb, 13. siječnja 1929. – Zagreb, 2. listopada 2013.), Nikola Ivanišin (Trebinje, BiH, 18. IX. 1923. – Zadar, 5. VI. 2013.).

Profesor Ante Franić napustio nas je u ponedjeljak 25. siječnja 2016. godine. Ante Franić rodio se 24. travnja 1931. godine u Vrgorcu. U rodnom mjestu završio je pučku školu i nižu gimnaziju. U Dubrovniku je završio gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 13. lipnja 1959. godine diplomirao je hrvatski jezik i jugoslavenske književnosti.

Franić se vrlo mlad politički angažirao. Osamnaestogodišnji Ante Franić bio je profesionalni rukovodilac u Oblasnom komitetu NOH za Dalmaciju (1949. – 1950.). Politički je bio aktivan sve do početka devedesetih godina prošloga stoljeća. Zastupnik u Saboru bio je od 1974. do 1978. godine. Dužnost prorektora Sveučilišta u Splitu obnašao je od 1982. do 1984. godine, a u to vrijeme bio je i član komisije za idejna pitanja i informiranje CK SKH.

Zaposlio se 1960. godine kao asistent za Noviju hrvatsku književnost na Filozofskom fakultetu u Zadru. Od tada do konca života proveo je u Zadru. Doktorirao je 1965. godine temom o Ulderiku Donadiniju. U zvanje docenta biran je 1966. godine. Od 1974. bio je izvanredni profesor te od 1979. redoviti profesor. Predavao je kolegije „Narodna književnost“ i „Književnost Ilirizma“. Obnašao je pročelničke, predstojničke i druge dužnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru. Umirovljen je 1997. godine.

U uredništvu *Zadarske revije* bio je od 1. broja 1968. do 1. broja 1991. godine. U tom časopisu bio je odgovorni urednik od 1. broja 1980. do 1. broja 1991. godine. U *Zadarskoj reviji* objavio je dvadesetak priloga. Prvi Franićev rad je o Donadinijevu časopisu *Kokot*, a objavljen je u *Književniku* 1961. godine. Franićev stručno-znanstveni opus obuhvaća šezdesetak bibliografskih jedinica publiciranih u *Zadarskoj reviji* te časopisima *Kolo*, *Radovi Zavoda za slavensku filologiju*, *Rad JAZU*, *Mogućnosti*. Neke je radove publicirao u inozemstvu, primjerice u časopisu *Russian literature* u Amsterdamu. Franić je objavio i znanstvene monografije: *Ulderiko Donadini* i *Hrvatski putopisi romantizma*, knjižice o rodnom gradu te autobiografsku knjigu priča *Od sveca do čovjeka* (1. izdanje 1997. i 2. izdanje 2004. u Zadru).

Svojim radovima sudjelovao je na više znanstvenih skupova. Također je sudjelovao na međunarodnim slavističkim kongresima u Pragu 1968., u Varšavi 1973. te u Zagrebu 1978. godine.

O Anti Franiću pisali su Stanko Lasić, Ivo Dekanović, Kosta Milutinović, Milorad Živančević, Stanko Bašić, Nikola Ivanišin, Božidar Petrač, Vladimir Pavić, Tihomir Rajčić, Zdravko Mužinić. Catherine Taylor-Škarica u časopisu *Slavic and East European Journalist* napisala je prikaz Franićeve monografije *Hrvatski putopisi romantizma*. Najiscrpnije podatke o Anti Franiću napisao je i objavio u *Zadarskoj smotri*, br. 4, 2011. godine sadašnji ugledni profesor i ponajveći hrvatski dijalektolog prof. dr. sc. Josip Lisac. U ovom nekrologu taj rad jedinom je podlogom za životopis Ante Franića.

Profesor Franić predavao mi je Narodnu književnost 1976./77. godine. Tada sam shvatio važnost hrvatske narodne književnosti i uopće nematerijalne kulturne baštine. Od tada sam na poticaj profesora Franića počeo na terenu snimati usmeno-književne oblike i tradicijsku kulturu. U *Zadarskoj reviji*, br. 4 1979. prof. Ante Franić predstavio je moje zapise iz Rame.

Prof. dr. sc. Ante Franić zadnjih 25 godina proveo je iznimno teško. U jesen 1995. godine u prometnoj nesreći stradali su mu kćer i zet. Dva-tri dana nakon toga Franić je nastradao od eksplozivne naprave u svojemu podrumu. Unatoč svim nevoljama koje su ga snašle do zadnjega trena dostojanstveno je nastavio živjeti odgajajući svoje unuke.

S molitvama, nadom i vjerom da je našao vječni spokoj u Kraljevstvu nebeskom iskazujem zahvalnost prof. dr. sc. Anti Franiću za sva dobra koja je učinio.

Marko Dragić